

UWAGI POLSKIEJ IZBY INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI DO PROJEKTU USTAWY O APLIKACJI MOBYWATEL ¹⁾

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z uwagą przeanalizowała projekt ustawy o aplikacji mObywatel oraz popiera działania mające na celu szerokie uznawanie mObywatela na równi z fizycznym dokumentem tożsamości. Z wielką dumą i uznaniem obserwujemy rozwój projektu tożsamość, jego przekształcenie w mObywatela, uważamy, że jest to jedno z najlepiej działających rozwiązań portfela cyfrowej tożsamości w Europie. Izba z chęcią się włączy w prace związane z rozwojem i popularyzacją rozwiązania i aplikacji mObywatel. Jednocześnie zauważamy prace nad Europejskim Portfelem Cyfrowej Tożsamości, które mają doprowadzić do powszechnego stosowania rozwiązań takich jak mObywatel w całej Unii. Izba jest przekonana, że prace nad niniejszą ustawą powinny być zgodne z celami projektowanego rozporządzenia eIDAS 2.0 – w szczególności powinny dotyczyć powszechnej rozpoznawalności portfela w usługach publicznych i prywatnych, ustanowienia jego środkiem identyfikacji elektronicznej, współpracy z dostawcami usług zaufania w zakresie dokumentów umieszczanych w portfelu (elektronicznych potwierdzeń atrybutu) oraz możliwości złożenia kwalifikowanego podpisu elektronicznego. Izba stoi na stanowisku, że projektując niniejszą ustawę powinniśmy zaadresować wymienione wyżej cele portfela tożsamości cyfrowej oraz deklaruje wsparcie w osiągnięciu tych celów.

Przepis projektu ustawy	Uwaga/Spostrzeżenie	Uzasadnienie
Uwaga ogólna w zakresie bezpieczeństwa	Z uwagi na wzrost zagrożeń cyberbezpieczeństwa rekomendujemy, aby aplikacja mObywatel wymagane było prawnie zainstalowanie w odpowiedniej dedykowanej strefie aplikacyjnej, gdzie dostęp do tej przestrzeni winien być zabezpieczony mechanizmami kryptograficznymi wspieranymi za pomocą unikalnych kluczy sprzętowych lub aplikacyjnych. Dodatkowo ważnym elementem jest przy instalacji aplikacji mObywatel wymusić na użytkowniku konieczność ustawienia metody na zabezpieczenie ekranu (biometria, hasło, znak)	Rozwiązanie mObywatel stanowi bardzo ważny element bezpieczeństwa funkcjonowania obywatela, obrotu prawnego i gospodarczego. Z uwagi na to rozwiązanie mObywatel powinno być chronione w sposób uniemożliwiający ingerencję osób trzecich. Aktualne rozwiązanie mObywatel stosuje zabezpieczenia kryptograficznej, jednakże brak odpowiednich zapisów w ustawie może spowodować, że zostaną one zaniechane w przyszłości. Dodatkową sugestią może być konieczność certyfikacji rozwiązania wobec krajowej jednostki oceniającej zgodność.
Uwaga ogólna w zakresie bezpieczeństwa	Rozwiązanie mObywatel powinno być przynajmniej raz w roku przedmiotem szczegółowej analizy ryzyka oraz testów technicznych bezpieczeństwa.	Brak wymagania w zakresie cyklicznego badania bezpieczeństwa może spowodować wystąpienie zagrożeń wpływających na bezpieczeństwo obrotu prawnego i gospodarczego. Obowiązek wobec ministra właściwego ds. informatyzacji w zakresie badań bezpieczeństwa jest tym bardziej ważny, że system mObywatel i świadczone przez ministra usługi zaufania dla mObywatela są przez niego samego nadzorowane – co stanowi oczywisty konflikt interesu w zakresie bezpieczeństwa.
Art. 1. Ustawa określa zasady funkcjonowania i wykorzystywania publicznego oprogramowania, wykorzystywanego do udostępniania i świadczenia usług, przeznaczonego dla urządzeń mobilnych, zwanego dalej „aplikacją mObywatel”, którego użytkownikami są osoby fizyczne.	Spostrzeżenie: Użytkownik jest zdefiniowany jako osoba posługująca się aplikacją i przywiązana tożsamość do niej. Uwaga: Ustawa powinna określić zasady funkcjonowania oraz wykorzystywania rozwiązania „mObywatel” do udostępniania i świadczenia usług zarówno przez podmioty prywatne jak i publiczne.	Celem ustawy jest zrównanie pod względem krajowych skutków wykorzystania aplikacji mObywatel z korzystaniem z karty dowodu osobistego. Dowód osobisty jest w powszechnym wykorzystaniu przez wszystkie gałęzie gospodarki, podmioty publiczne i podmioty prywatne, z tego powodu aplikacja mObywatel powinna mieć szeroką rozpoznawalność zarówno w usługach prywatnych jak i publicznych. Jednocześnie takie podejście będzie zgodne z projektowaną zmianą

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r o systemie informacji w ochronie zdrowia, ustawę z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawę z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

		rozporządzenia eIDAS, które nakazuje rozpoznawanie europejskich portfeli cyfrowej tożsamości w niektórych usługach prywatnych.
Art. 2. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia w aplikacji mObywatel usługi, z których użytkownik tej aplikacji może korzystać przy użyciu urządzenia mobilnego, pozwalające w szczególności na:	Uwaga: Aktualne brzmienie przepisu skupia się na czynnościach udostępniania danych przez ministra w aplikacji. Natomiast zgodnie z planowanym brzmieniem rozporządzenia eIDAS 2 przepis powinien wskazać w pierwszej kolejności na fakt udostępnienia przez ministra właściwego ds. informatyzacji aplikacji oraz systemu teleinformatycznego umożliwiającego realizację poniższych czynności.	Rozwiązanie mObywatel jest pionierem w zakresie portfeli cyfrowej tożsamości, niniejsze przepisy powinny jak najlepiej odnosić się do planowanych definicji w zakresie rozporządzenia eIDAS 2, aby w przyszłości wdrożenie przepisów na poziomie europejskim nie wymagało daleko idących zmian w prawie polskim.
1) pobranie, przechowywanie, prezentację oraz przekazywanie, przy użyciu urządzenia mobilnego, dokumentu elektronicznego zawierającego dane pobrane z rejestru publicznego lub z systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego: a) niezbędne dane osobowe tego użytkownika, b) dane dotyczące sytuacji prawnej tego użytkownika lub praw mu przysługujących, c) dane umożliwiające identyfikację rzeczy związanej z tym użytkownikiem, dane dotyczące sytuacji prawnej osoby, której ten użytkownik jest rodzicem lub opiekunem prawnym, lub praw przysługujących tej osobie;		
2) przekazanie danych, które zostały pobrane przez użytkownika tej aplikacji z rejestru publicznego lub z systemu teleinformatycznego, innemu podmiotowi świadczącemu usługę w tej aplikacji;		
3) identyfikację i uwierzytelnienie w usłudze online udostępnionej przez podmiot publiczny, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 i 1087);	Ustawa nie powinna zawęzać możliwości stosowania identyfikacji tylko na rzecz podmiotów publicznych. Należałoby rozważyć taką zmianę przepisów, w których mObywatel staje się środkiem identyfikacji elektronicznej utworzonym i obsługiwanym w systemie mObywatel. Środek ten powinien docelowo zastąpić profil zaufany i być notyfikowany na poziomie średnim a docelowo wysokim, umożliwić wykorzystanie zarówno w usługach publicznych jak i prywatnych. Dostępność do portfela mObywatel dla stron ufających może być odpłatna dla podmiotów prywatnych i świadczących komercyjne usługi.	Takie brzmienie stoi w sprzeczności z obowiązującym tekstem rozporządzenia eIDAS, które wymaga od administracji publicznej zachęcania sektora prywatnego do korzystania ze środków identyfikacji elektronicznej. Treść jest także zawężająca w stosunku do planowanego rozporządzenia eIDAS 2.0. które nakazuje niektórym podmiotom stosowanie identyfikacji elektronicznej w oparciu o portfel cyfrowej tożsamości.
4) dokonywanie płatności elektronicznych związanych z usługami udostępnianymi w tej aplikacji;		
5) wykorzystanie urządzenia mobilnego w procesie identyfikacji i uwierzytelnienia w usłudze online jako jednego z czynników uwierzytelniania profilu zaufanego, o którym mowa w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.	Uwaga: Należy umożliwić wykorzystanie rozwiązania mObywatel jako czynnika uwierzytelniającego w innych usługach – nie tylko w profilu zaufanym.	Rozwiązanie, jeżeli ma umożliwiać realizację czynnika uwierzytelnienia, to warto rozważyć możliwość szerokiego wykorzystania tego rozwiązania nie tylko przez system profilu zaufanego, ale także w innych systemach publicznych, wszędzie tam, gdzie uwierzytelnienie dwuczynnikowe może mieć zastosowanie.
2. Osoba, której okazywany jest dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje potwierdzenia autentyczności, ważności, integralności lub pochodzenia tego dokumentu elektronicznego z zastosowaniem wybranych przez siebie procedur, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, i narzędzi, o których mowa w art. 3 ust 1 pkt 4.	Ustawa powinna wskazać nie tylko zakres udostępnionych informacji, ale także warunki prawidłowej weryfikacji dokumentu tożsamości zarówno przez osoby fizyczne jak i osoby prawne w tym podmioty publiczne oraz podmioty gospodarcze. Jednocześnie konieczne jest przesądzenie przez Projektodawcę o zakresie stosowania art. 2 ust .2 jako obowiązku stosowania procedur i narzędzi czy uprawnień.	Podstawowym elementem bezpieczeństwa jest prawidłowość weryfikacji danych udostępnianych przez aplikację mObywatel. Ustawa powinna takie warunki przedstawić, w innym wypadku może się okazać, że nie będzie prawidłowa i nie będzie pozwalała na jednoznaczne potwierdzenie tożsamości oraz danych udostępnianych przez mObywatel. Wątpliwości Izby polegają na tym, że dokonywanie przez osobę, które dokument elektroniczny mObywatel jest okazywany, potwierdzenia autentyczności stanowi obowiązek nakładany na taką osobę, czy jednak tylko uprawnienie. Nie zawsze bowiem w sytuacjach, w których może dojść do okazania dokumentu elektronicznego w aplikacji, odbiorca informacji z tego dokumentu będzie w stanie spełnić wymogi ustawy. W innym przypadku, tj. nałożenia obowiązku, będzie to stanowić rewolucję dla tysięcy podmiotów,

		zarówno prywatnych, jak i publicznych, którzy będą niejako zmuszeni do stosowania procedur i narzędzi, o których mowa w projekcie ustawy, co będzie wiązało się z koniecznością odpowiednio długiego przygotowania do realizacji tego obowiązku.
3. Minister właściwy do spraw informatyzacji świadczy usługę, o której mowa ust. 1 pkt 1, pozwalającą użytkownikowi aplikacji mObywatel na posługiwanie się dokumentem elektronicznym, zawierającym pobrane z rejestrów, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 1 i 2, dane: 1) imię (imiona); 2) nazwisko; 3) numer PESEL; 4) datę urodzenia; fotografię.		
4. Dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 3, oprócz danych, o których mowa w ust 3, może zawierać także inne dane pobrane z rejestrów publicznych lub systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, w szczególności: 1) serię i numer dowodu osobistego; 2) organ wydający dowód osobisty; 3) datę ważności dowodu osobistego; 4) datę wydania dowodu osobistego; 5) nazwisko rodowe; 6) płeć; 7) imię ojca; 8) nazwisko rodowe ojca; 9) imię matki; 10) nazwisko rodowe matki; 11) miejsce urodzenia; 12) kraj urodzenia, jeżeli jest przechowywany w rejestrze, o którym mowa w art. 4 ust. 4 pkt 2; 13) obywatelstwo; 14) adres zameldowania; datę zameldowania.		
5. Dokument elektroniczny, o którym mowa ust. 3, jest dokumentem stwierdzającym tożsamość i obywatelstwo polskie osoby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie danych w nim zawartych, w relacjach wzajemnej fizycznej obecności stron.	Uwaga: Należy wskazać, że dokument ten spełnia ww. wymagania o ile został zaprezentowany lub udostępniony za pomocą aplikacji mObywatel. Warunki prezentacji oraz weryfikacji dokumentu elektronicznego powinny zostać określone ustawą. Konieczność wyjaśnienia przez Projektodawcę relacji art. 2 ust. 5 Projektu do art. 60b ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.	Ze względu na swoją naturę dokument elektroniczny zawarty w aplikacji mObywatel dla możliwości stwierdzenia tożsamości wymaga, aby został zaprezentowany przez aplikację mObywatel oraz zweryfikowany przez stronę dokonującą weryfikacji tożsamości. Wątpliwości dotyczą tego, czy dokument elektroniczny mObywatel (art. 2 ust. 3 Projektu) jest zarazem dokumentem potwierdzającym tożsamość abonenta w rozumieniu art. 60b ust. 3 pkt 1 PT. Jeżeli tak, jakie będą tego konsekwencje? Czy będzie to oznaczało obowiązek akceptacji takiego dokumentu przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego oraz jego potwierdzenie autentyczności/ważności za pomocą np. aplikacji mWeryfikator? Czy w takim przypadku przedsiębiorcą będzie mógł odmówić zawarcia umowy, jeżeli abonent nie wyrazi zgody na przekazanie danych, zawartych w tym dokumencie?
6. Jeżeli z przepisu prawa wynika obowiązek okazania dowodu osobistego w celu potwierdzenia tożsamości, obowiązek ten uznaje się za spełniony przez użycie dokumentu, o którym mowa w ust. 3.	Przepis powinien odnosić się do obowiązku okazania dokumentu tożsamości, a nie dowodu osobistego.	Przepisy prawa nierzadko nakładają nie tyle obowiązek okazania samego dowodu osobistego, ile obowiązek okazania dokumentu tożsamości. Stąd też propozycja doprecyzowania: „Jeżeli z przepisu

	Jednocześnie projektowany przepis nie definiuje na czym polega użycie dokumentu, o którym mowa w ust. 3. Przepis powinien odnosić się do definicji i prezentacji dokumentu przez aplikację mObywatel oraz prawidłową weryfikację tej prezentacji.	prawa wynika obowiązek okazania dokumentu tożsamości, który można wykonać poprzez okazanie dowodu osobistego”. Brak uszczegółowienia wymagań w zakresie prezentacji dokumentu może prowadzić do interpretacji, że użycie dokumentu polega jedynie na jego okazaniu na ekranie urządzenia mobilnego.
7. Jeżeli z przepisu prawa wynika obowiązek podania numeru lub serii dokumentu, na podstawie którego stwierdzono obywatelstwo polskie lub tożsamość osoby fizycznej, w przypadku użycia dokumentu, o którym mowa w ust. 3, obowiązek ten uznaje się za spełniony przez podanie numeru i serii dowodu osobistego, zamieszczonego w tym dokumencie, jeżeli dokument zawiera te dane.	Uwaga: Przepis nie definiuje na czym polega podanie danych zawartych w dokumencie elektronicznym o którym mowa w ust. 3. Ustawa powinna sprecyzować, czy chodzi o prezentację danych z dokumentu elektronicznego, czy ta prezentacja może mieć charakter selektywny.	Projekt nie definiuje na czym polega podanie danych zamieszczonych w dokumencie mObywatel. Proponowany zapis może powodować różne interpretacje „podania”, natomiast zasadne byłoby odniesienie się do jednolitej definicji „prezentacji” danych dokumentu. Projekt rozporządzenia eIDAS 2 ustala mechanizm selektywnej prezentacji danych – tak aby ograniczyć zakres przetwarzanych danych osobowych, należałoby rozważyć, czy mechanizm selektywnej prezentacji będzie dostępny w ramach aplikacji mObywatel.
8. Dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 3, nie może być wykorzystywany do potwierdzenia tożsamości osoby w przypadku, gdy ze względu na cel i skutki prawne potwierdzenia tożsamości poziom pewności i bezpieczeństwa takiego sposobu potwierdzenia tożsamości jest niewystarczający.	Wstępna propozycja: 8. Dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 3, nie może być wykorzystywany do potwierdzenia tożsamości osoby w przypadkach, gdy wymagany jest wysoki poziom bezpieczeństwa (w rozumieniu rozporządzenia eIDAS) lub ze względu na charakter usługi konieczna jest weryfikacja dokumentu fizycznego. Alternatywnie, należy wskazać wymagania ust. 9 jako obligatoryjne.	Proponowany ustęp będzie podstawowym powodem braku uznawania aplikacji mObywatel, jego konstrukcja sugeruje, że stosowanie rozwiązania mObywatel jest mniej bezpieczne od dokumentu tożsamości. W takim wypadku wiele podmiotów powołując się na ten przepis będzie wyłączało możliwość posłużenia się aplikacją mObywatel. Zamiast tego sugeruje się ograniczenie tych przypadków jedynie do tych określonych ustawą.
9. Rada Ministrów może określić w drodze rozporządzenia przypadki, o których mowa w ust. 8, gdy dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 3, nie może być wykorzystywany do potwierdzenia tożsamości, mając na uwadze wymagania dotyczące poziomu pewności i bezpieczeństwa procesu potwierdzania tożsamości adekwatnie do celu w jakim potwierdzenie tożsamości następuje i skutków prawnych tego potwierdzenia.	Stosowanie art. 2 ust. 8 powinno mieć miejsce jedynie w sytuacji, w której rozporządzenie zostanie wydane. Izba postuluje zmianę zapisu „może określić” na „określi” w celu obligatoryjnego wydania rozporządzenia.	Zgodnie z art. 2 ust. 9 Rada Ministrów może wydać rozporządzenie, w którym określi przypadki, gdy dokument elektroniczny mObywatel, nie będzie mógł być wykorzystywany. Mając na uwadze fakultatywność rozporządzenia, nie jest jasne, na kim spoczywać ma obowiązek oceny przesłanek z ust. 8. Może to powodować duże ryzyko dla obrotu, jeśli np. podmiot, który ma oprzeć się na takich danych, źle oceni to ryzyko.
10. Do dokumentów elektronicznych, udostępnionych w ramach aplikacji mObywatel, zawierających dane inne niż dane pobrane z rejestru publicznego lub systemu teleinformatycznego, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, warunki uznania dokumentu elektronicznego za dokument poświadczający fakty oraz stan prawny, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio.		
Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji:		
1) utrzymuje, udostępnia oraz zapewnia rozwój aplikacji mObywatel;		
2) zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, przy użyciu, którego obsługiwane są procesy związane z funkcjonowaniem aplikacji mObywatel oraz usług udostępnianych i świadczonych w tej aplikacji;		
3) zapewnia bezpieczeństwo oraz integralność danych przekazywanych pomiędzy aplikacją mObywatel, systemem teleinformatycznym, o którym mowa w pkt 2, oraz systemami teleinformatycznymi podmiotów świadczących usługi w tej aplikacji;		
4) udostępnia narzędzia, które umożliwiają potwierdzenie ważności, integralności oraz pochodzenia dokumentów elektronicznych obsługiwanych w ramach usług świadczonych w aplikacji mObywatel, w tym aplikację na urządzenia mobilne – mWeryfikator;	Przepis powinien zobowiązać ministra do udostępnienia publicznie systemu pozwalającego na weryfikację danych udostępnianych przez mObywatel, uwierzytelnienie za pomocą mObywatel oraz identyfikację elektroniczną za pomocą mObywatel.	Należy przyjąć za cel szeroką rozpoznawalność aplikacji mObywatel zarówno w relacjach bezpośrednich osób fizycznych jak i wszystkich relacjach pomiędzy podmiotem prawnym i osobą fizyczną. W tym celu aplikacja mWeryfikator jest niewystarczająca i nie pozwala na szerokie używanie rozwiązania. Wprowadzenie dostępności publicznej pozwoli przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na akceptację mObywatela w swoich systemach i rozwiązaniach. Jednocześnie możliwe jest wprowadzenie zasad rejestracji podmiotów weryfikujących mObywatela – tak aby zapewnić

<p>5) zapewnia, przy użyciu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w pkt 2, funkcjonowanie oraz możliwość wykorzystywania i weryfikacji certyfikatu, pozwalającego na:</p>	<p>Sugerujemy odesłanie do certyfikatów zidentyfikowanych w ramach rozporządzenia eIDAS – certyfikatu podpisu elektronicznego dla danych podpisywanych przez osoby fizyczne, certyfikatu pieczęci elektronicznej dla danych podpisywanych przez instytucje oraz certyfikatu uwierzytelniania QWAC w przypadku komunikacji system-system. Ew, jeżeli wskazany certyfikat nie spełnia żadnych z powyższych definicji należy zastanowić się w jaki sposób certyfikat zabezpiecza podpis cyfrowy tworzony przez aplikację mObywatel.</p> <p>Jednocześnie należy ustawą zobowiązać ministra do stosowania właściwych dla rozporządzenia eIDAS norm technicznych i audytów bezpieczeństwa w zakresie usługi zaufania związanej z wydawaniem ww. certyfikatów.</p>	<p>identyfikację podmiotu weryfikującego na cele bezpieczeństwa rozwiązania.</p> <p>Certyfikat podpisu, pieczęci elektronicznej lub certyfikat to uwierzytelniania jest narzędziem technologicznym opartym o uznane międzynarodowo normy służącym do ustanowienia bezpiecznej komunikacji. Poszczególne punkty poniżej wskazują, że projektowany certyfikat odnosi się do różnych czynności, które zapewne powinny być zabezpieczone różnymi certyfikatami. Z powodu braku jasności wprowadzenie przepisem jedynie uprawnienia dla ministra do funkcjonowania certyfikatu może powodować wiele nieścisłości, jednocześnie takie podejście, w którym minister wystawia w systemach niepodlegających audytom certyfikaty, które muszą być rozpoznawane przez strony ufające może stanowić zagrożenie funkcjonowania i bezpieczeństwa całości systemu mObywatel.</p> <p>Analiza ustępu 2 wskazuje, że certyfikat jest używany przez osobę fizyczną do potwierdzenia danych udostępnianych przez aplikację mObywatel, w związku z powyższym w praktyce mObywatel używa podpisu elektronicznego do zaprezentowania (przekazania stronie ufającej) dokumentów zawartych w mObywatelu, przepis powinien odnosić się do tej opisananej przepisami prawa funkcji.</p> <p>W ocenie Izby aktualny zapis może powodować wątpliwości w zakresie odpowiedniego odesłania do przepisów dotyczących identyfikacji. W przypadku braku odniesienia do rozporządzenia eIDAS wydaje się konieczne, aby dokonać korekty odesłania do certyfikatu z art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o aplikacji mObywatel lub do nowego art. 20a ust. 2a ustawy o informatyzacji, ponieważ art. 19 e ustawy o informatyzacji zostanie usunięty. Jednocześnie nie jest jasne, czy uwierzytelnienie użytkownika systemu teleinformatycznego przy użyciu certyfikatu z aplikacji mObywatel, o którym mowa w art. 20a ust. 2a ustawy o informatyzacji, będzie osobną czynnością – czy wtedy jednak obywatel będzie przekazywał przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zarówno certyfikat, jak i sam dokument elektroniczny. Prośba do Projektodawcy o wyjaśnienie wątpliwości.</p>
<p>a) potwierdzenie ważności, integralności i pochodzenia dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 9,</p>	<p>Przepis powinien bezpośrednio odnosić się do weryfikacji pieczęci elektronicznej, która jest weryfikowana certyfikatami.</p>	<p>Użycie samego certyfikatu nie pozwala na weryfikację integralności i pochodzenia danych realizowanych w procesie publikacji. Certyfikat służy do weryfikacji podpisów cyfrowych, w tym podpisów elektronicznych i pieczęci elektronicznych. Certyfikat mObywatela służy do weryfikacji podpisu cyfrowego realizowanego przy użyciu kluczy związanych za aplikacją mObywatel. Certyfikat jest mechanizmem służącym do weryfikacji posługiwania się dokumentem przez osobę uprawnioną i stanowi element zabezpieczenia prezentacji. Przepis powinien wyraźnie określić warunki zarówno przypisania danych podpisem cyfrowym mObywatela oraz warunki weryfikacji tego podpisu cyfrowego.</p>
<p>b) identyfikację i uwierzytelnienie użytkownika aplikacji mObywatel w usługach online, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3;</p>		
<p>6) może zapewnić podmiotowi świadczącemu usługę w aplikacji mObywatel możliwość prowadzenia, przy użyciu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w pkt 2, ewidencji dokumentów elektronicznych związanych z świadczeniem tej usługi.</p>		

<p>2. Certyfikat, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wydany wraz z dokumentem, o którym mowa w art. 2 ust. 3, zawiera dane użytkownika aplikacji mObywatel:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię (imiona); 2) nazwisko; 3) numer PESEL; <p>numer seryjny certyfikatu.</p>	<p>Uwaga: Certyfikat nie powinien zawierać danych osobowych w tym numeru PESEL.</p>	<p>Taka konstrukcja certyfikatu służącego do weryfikacji prezentacji za każdym razem ujawnia wszystkie dane, w szczególności dane osobowe i uniemożliwia selektywną prezentację. W rzeczywistości certyfikat nie powinien zawierać danych osobowych, które i tak są zawarte w dokumencie określonym w art. 2. W tym zakresie należałoby odwrócić mechanizm, wskazujący w dokumencie dane certyfikatu, którym może dokument zostać zweryfikowany. Natomiast zawarcie w certyfikacie nr PESEL powoduje, że każde wykorzystanie portfela będzie ujawniało nr PESEL, nawet przy czynnościach potwierdzających tylko pełnoletniość. W rzeczywistości użytkownik nie będzie miał możliwości posługiwania się ograniczonym zestawem danych osobowych.</p>
<p>3. Certyfikat, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wydany wraz z mLegitymacją szkolną, o której mowa w art. 11 ust. 1b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2021 r. poz. 1915 oraz z 2022 r. poz. 583 i 1116), lub z mLegitymacją studencką, o której mowa w art. 74 ust. 4a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, 582, 665, 682, 682, 807, 1010, 1079 i 1117), zawiera dane użytkownika aplikacji mObywatel:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię (imiona); 2) nazwisko; 3) numer PESEL; 4) numer seryjny certyfikatu; <p>numer identyfikujący legitymację.</p>	<p>Jw.</p>	<p>Jw.</p>
<p>4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może realizować zadania, o których mowa w ust. 1, w całości lub w części przy pomocy jednostek podległych lub nadzorowanych.</p>		
<p>5. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1, może być finansowana w formie dotacji celowej z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji lub z Funduszu, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988 i 1002).</p>		
<p>Art. 4. 1. Użytkownikiem aplikacji mObywatel może zostać osoba fizyczna, która:</p>		
<p>1) została uwierzytelniona w sposób, o którym mowa w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, przy użyciu środka identyfikacji elektronicznej zawierającego co najmniej: imię (imiona), nazwisko, datę urodzenia oraz numer PESEL tej osoby, lub</p>		
<p>2) złożyła wniosek o wydanie dowodu osobistego, a jej tożsamość i obywatelstwo zostały potwierdzone w sposób, o którym mowa w art. 29a ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671).</p>		
<p>2. W zakresie ograniczonym do korzystania z:</p>		
<p>1) mLegitymacji szkolnej, o której mowa w art. 11 ust. 1b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, oraz</p>		
<p>2) mLegitymacji studenckiej, o której mowa w art. 74 ust. 4a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce</p>		
<p>– użytkownikiem aplikacji mObywatel może zostać osoba fizyczna uwierzytelniona w sposób właściwy dla procedury wydawania tego dokumentu przez wydający go organ.</p>		
<p>3. Użytkowanie aplikacji mObywatel jest bezpłatne i dobrowolne. Użytkownik aplikacji mObywatel może w dowolnej chwili zrezygnować z korzystania z tej aplikacji.</p>		
<p>4. Użytkownik aplikacji mObywatel, o którym mowa w ust. 1, może przy użyciu tej aplikacji oraz systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, pobrać, na potrzeby wykorzystywanej usługi, z:</p>		

1) Rejestru Dowodów Osobistych - aktualne dane, o których mowa w art. 28 pkt 1-8 oraz w art. 56 ust. 1 pkt 2 i 4 lit. a-c i d tiret pierwsze ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych;		
2) rejestru PESEL - aktualne dane, o których mowa w art. 8 pkt 1-3, 4-7, 9-11, 14, 18 i 22 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności;		
3) Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników – aktualne dane dotyczące numeru identyfikacji podatkowej i adresu zamieszkania, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2022 r. poz. 166);		
4) Rejestru Danych Kontaktowych – aktualne dane, o których mowa w art. 20j ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;		

<p>5) Centralnej Ewidencji Pojazdów, o której mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym – aktualne dane:</p> <p>a) identyfikujące pojazd: – numer VIN albo numer nadwozia, podwozia lub ramy pojazdu, – numer rejestracyjny pojazdu,</p> <p>b) o właścicielu pojazdu: – imię i nazwisko, – numer PESEL, – adres zamieszkania,</p> <p>c) o dowodzie rejestracyjnym oraz jego wtórniku: – serię i numer dokumentu, – datę wydania dokumentu, – datę ważności dokumentu, jeżeli występuje takie ograniczenie, – oznaczenie organu wydającego dokument,</p> <p>d) o karcie pojazdu oraz jej wtórniku: – serię i numer dokumentu, – datę wydania dokumentu,</p> <p>e) o zakładzie ubezpieczeń, który zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu: – handlową nazwę zakładu ubezpieczeń, – pełną nazwę zakładu ubezpieczeń,</p> <p>f) o umowie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu: – cechy identyfikujące dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia; – datę zawarcia umowy ubezpieczenia, – datę początku i końca okresu ubezpieczenia,</p> <p>g) o pojeździe: – markę, – kategorię, – typ, – model (nazwę handlową), – rodzaj, – podrodzaj, – przeznaczenie, – rodzaj tabliczki znamionowej, – pochodzenie, – sposób produkcji, – rok produkcji, – datę pierwszej oraz datę każdej kolejnej rejestracji w kraju, – stosunek maksymalnej mocy netto silnika do masy własnej (dotyczy tylko motocykli), – pojemność skokową silnika, – maksymalną moc netto silnika, – rodzaj paliwa, – rodzaj pierwszego paliwa alternatywnego, – rodzaj drugiego paliwa alternatywnego, – zużycie paliwa, – indywidualne poziomy emisji CO₂, – masę własną, – dopuszczalną masę całkowitą, – maksymalną masę całkowitą, – dopuszczalną masę całkowitą zespołu pojazdów, – maksymalną masę całkowitą ciągniętej przyczepy z hamulcem, – maksymalną masę całkowitą ciągniętej przyczepy bez hamulca, – dopuszczalną ładowność,</p>	<p>Przenieść zakres do rozporządzenia.</p>	<p>Zakres danych pobieranych przez aplikację może być zmienny, ponieważ nie jest to tworzenie nowego rejestru a jedynie przetwarzanie danych przez użytkownika w aplikacji podlegającej jego kontroli przeniesienie zakresu danych do rozporządzenia pozwoli na większą elastyczność i uprości ustawę.</p>
--	--	--

- liczbę osi,
 - największy dopuszczalny nacisk osi,
 - rozstaw osi,
 - minimalny rozstaw kół,
 - maksymalny rozstaw kół,
 - średni rozstaw kół,
 - liczbę miejsc siedzących,
 - liczbę miejsc stojących,
 - liczbę miejsc ogółem,
 - zamontowany hak,
 - zamontowany katalizator albo pochłaniacz,
- h) o badaniach technicznych pojazdu:
- datę i godzinę wykonania badania technicznego,
 - kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów,
 - wartość odczytu wskazania drogomierza pojazdu w momencie badania technicznego wraz z jednostką miary,
 - termin badania technicznego,
- o homologacji pojazdu;

<p>6) Centralnej Ewidencji Kierowców, o której mowa w ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym – aktualne dane:</p> <p>a) o posiadanych uprawnieniach i dokumentach stwierdzających uprawnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kategorie posiadanych uprawnień, – informacja o dacie ważności dokumentu lub jego nieważności, – numer dokumentu, – status blankietu tradycyjnego prawa jazdy, – numer blankietu tradycyjnego prawa jazdy, – data wydania tradycyjnego prawa jazdy, – data ważności prawa jazdy, – nazwa organu wydającego prawo jazdy, – oznaczenie (litera) powiązane z daną kategorią prawa jazdy, – data uzyskania uprawnień w danej kategorii, – data ważności danej kategorii, – ograniczenia lub status dotyczący danej kategorii, <p>b) o wykroczeniach lub przestępstwach stanowiących naruszenia przepisów ruchu drogowego i przypisanych im punktach;</p>	j.w.	j.w.
<p>7) innego rejestru publicznego lub systemu teleinformatycznego prowadzonego przez podmiot publiczny – aktualne i niezbędne dane go dotyczące na potrzeby korzystania z usług udostępnianych i świadczonych w aplikacji mObywatel.</p>		
<p>5. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, zakres danych i wykaz rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych, o których mowa w ust. 4 pkt 7, z których użytkownik aplikacji mObywatel może pobrać dane niezbędne do korzystania z usług udostępnianych i świadczonych w aplikacji mObywatel, oraz prowadzących te rejestry i systemy podmiotów, które są obowiązane do przekazywania danych pochodzących z tych rejestrów i systemów, a także sposób udostępniania tych danych, mając na uwadze zapewnienie skutecznego pozyskiwania danych oraz zgodności ich udostępniania z przepisami o ochronie danych osobowych.</p>		
<p>6. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia możliwość unieważnienia certyfikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, w szczególności w przypadku utraty przez użytkownika aplikacji mObywatel kontroli nad tą aplikacją.</p>		
<p>Art. 5. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić standard świadczenia usługi udostępnianej w aplikacji mObywatel.</p> <p>2. Standard świadczenia usługi zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cel i zakres świadczenia usługi; 2) określenie podmiotów, które mogą świadczyć usługę; 3) określenie osób, które mogą korzystać z świadczonej usługi; 4) warunki organizacyjne i techniczne wykorzystywania aplikacji mObywatel oraz systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, w ramach świadczenia usługi; 5) wymagania dotyczące wykorzystania w tej usłudze: <ol style="list-style-type: none"> a) dokumentu elektronicznego obsługiwanego przy użyciu tej aplikacji oraz zakres niezbędnych danych zawartych w tym dokumencie, b) danych użytkownika aplikacji, c) certyfikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, oraz zakres danych zawartych w tym certyfikacie; 6) niezbędne dane i dokumenty wymagane od wnioskodawcy na potwierdzenie spełniania przez wnioskodawcę warunków i wymagań określonych w standardzie świadczenia usługi. 	Ustawa powinna ustalić jednolite zasady dostępu do możliwości świadczenia usług za pomocą aplikacji mObywatel.	Brak jednolitych zasad udostępniania własnych usług podmiotów publicznych lub gospodarczych może prowadzić do chęci udostępnienia usługi przez wiele podmiotów gospodarczych – np. telekomy, banki lub usługi informacyjne. Aby zapewnić równy dostęp do możliwości świadczenia usług a jednocześnie nie spowodować na poziomie rozporządzenia niejasności należałoby w ustawie określić główne ograniczenia związane ze świadczeniem usług. W szczególności należałoby zwrócić uwagę na takie cechy jak powszechność, ogólnopolskość. Jednocześnie ze względu na równoległe prace nad rozporządzeniem eIDAS 2.0 należy rozważyć specjalne usankcjonowanie świadczenia usług za pośrednictwem portfela przez dostawców usług zaufania.
<p>3. Podmiot może świadczyć w aplikacji mObywatel usługę, dla której minister właściwy do spraw informatyzacji określił standard świadczenia usługi, na podstawie wniosku złożonego do ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p>		

4. Do wniosku podmiot dołącza dokumenty potwierdzające spełnianie przez wnioskodawcę warunków i wymagań określonych w standardzie usługi.		
5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określa wzór wniosku uwzględniając w szczególności dane oraz dokumenty wymagane od wnioskodawcy na potwierdzenie spełniania przez wnioskodawcę warunków i wymagań określonych w standardzie usługi.		
6. Wniosek opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.		
7. Minister właściwy do spraw informatyzacji umożliwia wnioskodawcy świadczenie usługi zgodnej ze standardem świadczenia usługi, po potwierdzeniu przez podmiot spełniania warunków i wymagań określonych w standardzie świadczenia usługi.		
8. Minister właściwy do spraw informatyzacji może odmówić wnioskodawcy świadczenia usługi zgodnej ze standardem świadczenia usługi, w przypadku ryzyka naruszenia bezpieczeństwa aplikacji mObywatel, systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, oraz użytkowników aplikacji mObywatel.		
Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może wyrazić zgodę na udostępnienie i świadczenie w aplikacji mObywatel nowej usługi, na wniosek podmiotu zainteresowanego świadczeniem tej usługi, uwzględniając w szczególności:		
1) uwarunkowania prawne związane z możliwością świadczenia usługi;		
2) bezpieczeństwo aplikacji mObywatel, systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 oraz użytkowników aplikacji mObywatel;		
3) dostępność zasobów technicznych, osobowych oraz finansowych, jakimi dysponuje urząd obsługujący tego ministra, jednostki mu podległe i przez niego nadzorowane, warunkujących możliwość świadczenia wnioskowanej usługi;		
4) ocenę wpływu świadczenia wnioskowanej usługi na rozwój elektronicznej administracji;		
5) pierwszeństwo w udostępnianiu usług podmiotów publicznych.		
2. Zakres i warunki współpracy dotyczące udostępnienia oraz świadczenia usługi, o której mowa w ust. 1, określa się w porozumieniu zawartym pomiędzy ministrem właściwym do spraw informatyzacji i podmiotem wnioskującym.		
3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1.		
4. W przypadku określenia wzoru, o którym mowa w ust. 1, wniosek wnosi się zgodnie ustalonym wzorem.		
5. Wniosek, o których mowa w ust. 1, oraz porozumienie, o którym mowa w ust. 2, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.		
Art. 7. Minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarza w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, dane osobowe użytkowników aplikacji mObywatel w zakresie niezbędnym do realizacji usług udostępnionych w tej aplikacji, a także w celu zapewnienia bezpieczeństwa teleinformatycznego i bezpieczeństwa obrotu prawnego. Dane osobowe przetwarzane są przez ministra właściwego do spraw informatyzacji przez okres 6 lat od dnia ostatniej aktywności użytkownika aplikacji mObywatel, którego te dane dotyczą.		
Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, udostępnia oraz niezwłocznie aktualizuje informacje o:		
1) aktywnych i nieaktywnych, w tym czasowo zawieszonych, usługach udostępnianych w aplikacji mObywatel;		
2) procedurach i narzędziach, które umożliwiają potwierdzenie autentyczności, ważności, integralności oraz pochodzenia dokumentów elektronicznych obsługiwanych w ramach usług świadczonych w aplikacji mObywatel;		
3) adresach elektronicznych, pod którymi są udostępnione:		
a) regulamin korzystania z aplikacji mObywatel,		

b) informacja o wymaganiach technicznych dotyczących korzystania z aplikacji mObywatel;		
4) standardzie świadczenia usługi, o którym mowa w art. 5 ust. 1,		
5) udostępnianych metodach unieważnienia certyfikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5.		
2. Podmiot świadczący usługę w aplikacji mObywatel niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw informatyzacji, przy użyciu dostępnych środków komunikacji, o wszelkich przypadkach uzasadniających czasowe zawieszenie lub stałe zaprzestanie świadczenia tej usługi.		
Art. 9. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005 i 1079) w art. 7 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:		
„2a. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia gminie możliwość świadczenia usługi umożliwiającej wydawanie i wykorzystywanie dokumentów elektronicznych, które poświadczają długoterminowe uprawnienia do korzystania z lokalnego transportu zbiorowego, obsługiwanych przy użyciu publicznej aplikacji mobilnej, o której mowa w ustawie z dnia ... o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. ...).”.		
Art. 10. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2021 r. poz. 1915 oraz z 2022 r. poz. 583 i 1116) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:		
„1a. Uczniowi wydaje się legitymację szkolną.		
1b. Na wniosek pełnoletniego ucznia lub rodzica niepełnoletniego ucznia szkoła wydaje legitymację szkolną w postaci mLegitymacji szkolnej, stanowiącej dokument elektroniczny wydany w aplikacji mObywatel, o której mowa w ustawie z dnia... o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. ...).”.		
Art. 11. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138) w art. 269b § 1 wyrazy „albo art. 269a” zastępuje się wyrazami „, art. 269a albo art. 270 § 1”.		
Art. 12. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988 i 1002) w art. 80d ust. 5 otrzymuje brzmienie:		
„5. Wydatki Funduszu są przeznaczone na finansowanie wydatków związanych z:		
1) utworzeniem, utrzymaniem, rozwojem i funkcjonowaniem centralnej ewidencji pojazdów i centralnej ewidencji kierowców, w tym Krajowego Punktu Kontaktowego;		
2) centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych;		
3) elektronicznego katalogu marek i typów pojazdów homologowanych oraz dopuszczonych do ruchu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;		
4) realizacją zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia... o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. ...).”.		
Art. 13. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 i 1087) wprowadza się następujące zmiany:		
1) uchyla się art. 19e - 19j;		
2) w art. 20a dodaje się ust. 2a w brzmieniu:		
„2a. Podmiot publiczny może uwierzytelniać użytkowników systemu teleinformatycznego, w którym udostępniane są usługi online, także przy użyciu certyfikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia ... o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz....).”.		
Art. 14. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292 oraz z 2022 r. poz. 655, 830 i 974) w art. 7b:		
1) ust. 1a otrzymuje brzmienie:		
„1a. Dostęp do IKP, w pełnym lub ograniczonym zakresie funkcjonalności, może być zapewniany przez ministra właściwego do spraw zdrowia za pośrednictwem aplikacji mObywatel, o której mowa w ustawie z dnia ... aplikacji mObywatel (Dz. U. poz....), po potwierdzeniu danych osobowych usługobiorcy przy użyciu certyfikatu, o którym		

<p>mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, który został wydany po uwierzytelnieniu w sposób określony w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;</p>		
<p>2) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:</p>		
<p>„1b. Minister właściwy do spraw zdrowia może umożliwić, przy użyciu aplikacji mObywatel, pobranie i posługiwanie się unijnym cyfrowym zaświadczeniem COVID, w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz.Urz. UE L 211 z 15.06.2021, str. 1), po potwierdzeniu danych osobowych usługobiorcy przy użyciu certyfikatu, który został wydany użytkownikowi tej aplikacji:</p>		
<p>1) po jego uwierzytelnieniu w sposób określony w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub</p>		
<p>2) wydanego na potrzeby korzystania z mLegitymacji szkolnej, o której mowa w art. 11 ust. 1b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2021 r. poz. 1915 oraz z 2022 r. poz. 583 i 1116), jeżeli użytkownik ukończył lat szesnaście.”.</p>		
<p>Art. 15. W ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2021 r. poz. 1744) wprowadza się następujące zmiany:</p>		
<p>1) w art. 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:</p>		
<p>„b) aplikacji mObywatel, o której mowa w ustawie z dnia ... aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. ...), na podstawie porozumienia pomiędzy ministrem właściwym do spraw rodziny a ministrem właściwym do spraw informatyzacji,”;</p>		
<p>2) w art. 10 ust. 1d – 1f otrzymują brzmienie:</p>		
<p>„1d. W przypadku gdy karta elektroniczna ma być realizowana przy pomocy aplikacji mObywatel, o której mowa w ustawie z dnia ... o aplikacji mObywatel, udostępnienie karty elektronicznej nie wymaga składania wniosku, o ile członek rodziny wielodzietnej posiada już ważną kartę tradycyjną lub kartę elektroniczną.</p>		
<p>1e. W przypadku, o którym mowa w ust. 1d, karta elektroniczna jest udostępniana członkowi rodziny wielodzietnej w aplikacji mObywatel, o której mowa w ustawie z dnia ... o aplikacji mObywatel, po potwierdzeniu jego danych osobowych przy użyciu certyfikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 tej ustawy.</p>		
<p>1f. Usługa pozwalająca na obsługę karty elektronicznej udostępniana w ramach aplikacji mObywatel, o której mowa w ustawie z dnia ... o aplikacji mObywatel, zawiera funkcjonalność pozwalającą na przechowywanie, prezentację oraz udostępnianie do weryfikacji kart elektronicznych pozostałych członków rodziny wielodzietnej.”.</p>		
<p>Art. 16. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, 583, 655, 682, 807, 1010, 1077, 1117) w art. 74 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p>		
<p>„4a. Na wniosek studenta uczelnia wydaje legitymację studencką w postaci mLegitymacji studenckiej, stanowiącej dokument elektroniczny wydany w aplikacji mObywatel, o której mowa w ustawie z dnia... o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. ...).”.</p>		
<p>Art. 17. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.²⁾) w art. 10:</p>		
<p>1) w ust. 1 wyrazy „publicznej aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 19e ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne” zastępuje się wyrazami „aplikacji mObywatel, o której mowa w ustawie z dnia ... o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. ...)”;</p>		

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 682, 683, 684, 830, 930, 1002 i 1087.

2) w ust. 2 wyrazy publicznej aplikacji mobilnej” zastępuje się wyrazami „aplikacji mObywatel”;		
3) w ust. 3 wyrazy „publicznej aplikacji mobilnej, możliwość posługiwania się certyfikatem, o którym mowa w art. 19e ust. 2a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne” zastępuje się wyrazami „aplikacji mObywatel, możliwość posługiwania się certyfikatem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia... o aplikacji mObywatel”;		
4) ust. 6 otrzymuje brzmienie:		
„6. W sprawach dotyczących aplikacji mobilnej nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia ...o aplikacji mObywatel.”.		
Art. 18. Porozumienia zawarte przez ministra właściwego do spraw informatyzacji na podstawie art. 19g ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 13 pozostają w mocy.		
Art. 19. Publiczna aplikacja mobilna, o której mowa w art. 19e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 13, staje się aplikacją mObywatel w rozumieniu niniejszej ustawy.		
Art. 20. Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o:		
1) „oprogramowaniu przeznaczonym dla urządzeń mobilnych, o którym mowa w art. 19e ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne” albo „publicznej aplikacji mobilnej”, należy przez to rozumieć oprogramowanie, o którym mowa w art. 1;		
2) „dokumencie elektronicznym, o którym mowa w art. 19e ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne”, należy przez to rozumieć dokument, o którym mowa w art. 2 ust. 3.		
Art. 21. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Ustaw komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających świadczenie usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz art. 4 ust. 6.		
2. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 14 dni przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie.		
Art. 22. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłasza w Dzienniku Ustaw komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających stosowanie przepisów, o których mowa w art. 10 i art. 16.		
2. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 14 dni przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie.		
Art. 23. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 27 – informatyzacja, będących skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy, wynosi:		
1) w 2022 r. – 14,9 mln zł;		
2) w 2023 r. – 19,1 mln zł;		
3) w 2024 r. – 16,1 mln zł;		
4) w 2025 r. – 16,5 mln zł;		
5) w 2026 r. – 16,9 mln zł;		
6) w 2027 r. – 17,3 mln zł;		
7) w 2028 r. – 17,7 mln zł;		
8) w 2029 r. – 18,2 mln zł;		
9) w 2030 r. – 18,6 mln zł;		
10) w 2031 r. – 19,1 mln zł.		
2. Minister właściwy do spraw informatyzacji nadzoruje i monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada.		
3. W przypadku, gdy wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75% limitu przewidzianego na dany rok, wysokość wydatków		

w czwartym kwartale obniża się o kwotę przekroczenia, określając zakres ograniczeń dla poszczególnych zadań realizowanych na podstawie ustawy.		
Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	Postulat 6 m-cznego vacatio legis.	Zrównanie dokumentu mObywatel z dowodem osobistym stanowić będzie rewolucję w dokonywaniu potwierdzeń tożsamości wśród tysięcy podmiotów. Będzie to oznaczało bowiem konieczność dostosowania się do obowiązków wynikających z ustawy o aplikacji mObywatel, m.in. poprzez wdrożenie narzędzi i procedur, które obecnie nie są jeszcze znane, zmiana procesów wewnętrznych, przeszkolenie pracowników itd. Dlatego też niezbędne jest wprowadzenie do Projektu zdecydowanie dłuższego okresu vacatio legis, tj. okresu trwającego minimum 6 miesięcy.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
 LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
 Anna Markowska
 Zastępca Dyrektora Departamentu Regulacji Cyfrowych
 w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
 /- podpisano elektronicznie/

UZASADNIENIE

Informacje wstępne

Aplikacja mObywatel została po raz pierwszy udostępniona w 2017 r. przez ówczesne Ministerstwo Cyfryzacji (obecnie wydawcą aplikacji jest Kancelaria Prezesa Rady Ministrów). Pierwsza publikacja przedmiotowego oprogramowania dokonana została w ramach badania opinii publicznej celem ustalenia, jak obywatele odniosą się do idei publicznych usług świadczonych za pośrednictwem smartfonów. Pomysł został pozytywnie przyjęty przez osoby, które wzięły udział w badaniu. W 2018 r. w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 i 1087), zwanej dalej „ustawą o informatyzacji”, wprowadzone zostały przepisy stanowiące podstawę prawną dla funkcjonowania publicznej aplikacji mobilnej, zwanej aplikacją mObywatel. Początkowo w aplikacji udostępniona została usługa tożsamość (obecnie funkcjonująca pod nazwą mObywatel). Usługa ta pozwalała na posługiwanie się dokumentem zawierającym dane użytkownika pobrane z rejestru PESEL oraz Rejestru Dowodów Osobistych, które m. in. odpowiadały danym, jakie zawierał wydany użytkownikowi dowód osobisty. Aplikacja ta była sukcesywnie rozwijana i rozbudowywana o kolejne usługi i obsługiwane w ramach tych usług dokumenty w wersji na urządzenia mobilne.

W 2018 r. zostały udostępnione usługi: mLegitymacja szkolna oraz mLegitymacja studencka. Dzięki wprowadzonym zmianom prawnym wspomniane wyżej mLegitymacje stały się dokumentami, obsługiwanymi przy użyciu smartfona, pozwalającymi na potwierdzenie uprawnień przysługujących posiadaczom odpowiednio tradycyjnych legitymacji szkolnych i studenckich.

W kolejnych latach udostępniano w aplikacji mObywatel nowe usługi. Aktualnie zbiór tych usług prezentuje się następująco:

Brak odniesienia do rozporządzenia eIDAS, w szczególności do procedowanej nowelizacji rozporządzenia, która wprowadza europejski portfel cyfrowej tożsamości. Zarówno ustawa jak i uzasadnienie powinno obejmować dostosowanie mObywatela do wymagań rozporządzenia eIDAS, w szczególności docelową możliwość posługiwania się nim w usługach publicznych i prywatnych w całej Unii Europejskiej.

Jednym z założeń powinna być docelowa notyfikacja portfela mObywatel jako środka identyfikacji elektronicznej, która pozwoliłaby polskim obywatelom na posługiwanie się tym środkiem w całej unii.

mObywatel potrafi posługiwać się dokumentami, których źródłem są rejestry publiczne, dalszy rozwój portfela powinien być oparty o możliwość swobodnej decyzji użytkownika o sposobie i zakresie użycia portfela a także umożliwiać przechowywanie dokumentów, których źródłem są usługi zaufania świadczące usługę elektronicznego poświadczenia atrybutu.

Rozpoznawalność portfela mObywatel w usługach prywatnych jest podstawą jego szerokiego zastosowania, stosowanie w usługach prywatnych będzie także wpływało na popularność i użycie w usługach publicznych. Z tego powodu ustawa powinna wyraźnie wykorzystać efekt synergii. Należy przy tym wskazać, że zwiększanie dostępności mObywatela dla stron go akceptujących nie wymaga nakładów na systemy teleinformatyczne po stronie ministra właściwego do spraw informatyzacji – ponieważ konstrukcja portfela polega na bezpośrednim kontakcie jego ze stroną ufającą.

Minister ds. informatyzacji oraz przedstawiciele COI prezentują mObywatel jako jedyny funkcjonujący portfel cyfrowej tożsamości w Unii Europejskiej. Z prezentowanego projektu ustawy nie wynikają jakiegokolwiek działania, które pozwolą na dalszy rozwój mObywatel w celu spełnienia wymagań na poziomie europejskim.

-